

Každý človek, ktorý príde na svet, prichádza čistý a plný lásky.
A každý si so sebou, svojim príchodom prináša aj svoj „Križ“.
Ako rastie, tak nabera skúsenosti a zároveň rastie aj váha jeho Križa.
Vplyvom prostredia, v ktorom vyrastá a žije, sa na neho nabaľuje všetko to, s čím sa stretáva.
Ak je v prostredí plnom lásky, tak ten jeho pomyselný križ je ľahší.
Ak je ale účastníkom prostredia, ktoré je negatívne, tak na seba začína preberať silu a veľkosť negativity, ktorá naňho pôsobí.
Nik sa nenarodí ako zlý, nešťastný človek, plný utrpenia.
Je iba na najbližších a skutočne na prostredí, v akom dieťa vyrastá, aby sa z neho stala plnohodnotná osoba.
Tá, ktorá je schopná uniesť všetko, čo ju čaká, keď to bude potrebné.
Každého z nás, skôr či neskôr stretne niečo neprijemné, smutné, ťažké, bolestivé.
Už len vedomie toho, že jedného dňa budeme musieť odprevať na poslednej ceste našich najmilších, je ťažké poznanie.
Ale všetko sa dá zvládnuť.
Všetko.

Len nesmieme zabudnúť na to, s čím sme prišli na tento svet a aké je naše poslanie.
Každý jeden z nás prišiel nahý, bez šiat, oblečený len do obláčika lásky, nádeje a viery.
To ostatné, čo nás postupne zaodieva sú len naše skúsenosti – dobré, aj zlé a vedomie toho, že bez nich sa nedá rásť.
Čím skôr si to uvedomíme, tým skôr váhu nášho pomyselného „Križa“ zmenšíme.
Čím skôr nájdeme v sebe dostatok lásky aj pre druhých, tým skôr bude naša cesta ľahšia.
A čím skôr a viac rozdáme lásky do svojho okolia, tým viac ľudí pôjde po našom boku a náš život sa stane lepším, hodnotnejším a krajším.

A preto každému, kto nedokáže niesť svoju „ťažchu“, jemu pridelenú, prajeme jedno:
Nech v ňom, čím skôr začne svitať.
Nech neprestane veriť v dobro, aj v tom najhoršom človeku, ktorého na svojej ceste stretol.
Nech verí v lásku, s ktorou prišiel na svet.
A nech je nositeľom tejto lásky a šťastia, až do svojho odchodu neznámy autor